

LENINA KAROGS

Iznāk kops 1950. gada
29. martā
Maksa 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 106 (5957)
SESTDIEN,
1989. gada 9. septembrī

Kartupeļi — ziemai

Gandrīz katra rajona ciema teritorijā iekārtots kartupeļu iepirkšanas punkts. Rajona vajadzībām jāiepērk 800 tonnas kartupeļu. 500 tonnas kartupeļu jāsaģatavo Armēnijai, pārējie (protams, iespēju robežās vairāk) — Rīgas iedzīvotājiem.

Jaunas iepirkuma cenas mudina iedzīvotājus uz kartupeļu nodošanu. Bet... iedzīvotāji piegādā sliktas kvalitātes bumbuļus, uzskatot, ja majās bumbuļi bojājas, tie ātrāk jāpārdod.

1563 tonnas kartupeļu jāiepērk no rajona saimniecībām, 400 — jāsavāc no individuālā sektora. Tā vien šķiet, ka rajona saimniecības tomēr nepiegādās vajadzīgo pārtikas kartupeļu daudzumu, jo šogad to platības bija samazinātas, daudzviet ieviesusies lakstu puve un citas slimības, kas krietni samazināja ražību. Vienīgā cerība, ka šo saimniecību minusu segs individuālais sektors.

A. VELDRE

Esiet tik laipni un apstājieties!

Tik kategoriska pavēle visiem satiksmes dalībniekiem ceļu krustojumā Līvānu centrā nav autoinspektora teiktā. Pirms dažām dienām Valsts autoinspekcijas darbiniekiem radās uzticami «palīgi» — luksofori, starp citu, pirmie mūsu rajonā. Pamazām pie kārtības šajā rosības pilnajā ceļu krustojumā pierod gan autovadītāji, gan gājēji: vairs nav jāmaidās uz pārejas un jāzīlē vai autovadītājs dos ceļu vai nē.

Luksoforu iekārtu samontēja specializētās montāžas un ekspluatācijas pārvaldes «Signāls» Daugavpils iecirkņa darbinieki.

Regulējamu pāreju paredzēt, iekot arī pie abām pilsētas skolām. Cerēsim, ka jau tuvākajā nākotnē arī skolēnus sveicinās sarkanā, dzeltenā, zaļā luksoforu gaisma.

I. IVANOVA

Paziņojumi

12. septembrī plkst. 14.00 partijas Preiļu rajona komitejas sēžu zālē notiks partijas pirmorganizāciju sekretāru, viņu vietnieku ideoloģiskajā darbā, kā arī partijas rajona komitejas ideoloģiskās komisijas locekļu SANĀKSME. Tiek aicināti piedalīties arī vienotās politdienas lektoru grupas pārstāvji.

Sanāksmes gaitā paredzēta domu apmaiņa un priekšlikumu izstrāde, lai objektīvi izskaidrotu un realizētu dzīvē Latvijas Komunistiskās partijas rīcības programmu, ko nesēn pieņēma Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas plēnums.

Sanāksmē piedalīsies Latvijas PSR Valsts celtniecības komitejas priekšsēdētāja pirmais vietnieks, Latvijas PSR ministrs Alberts Krols un Latvijas PSR iekšlietu ministra vietnieks Zenons Indrikovs.

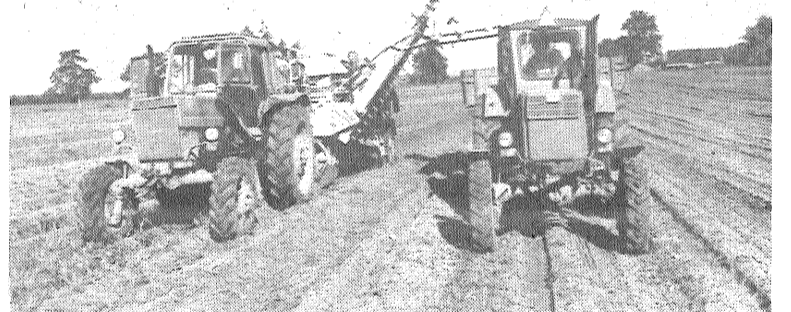
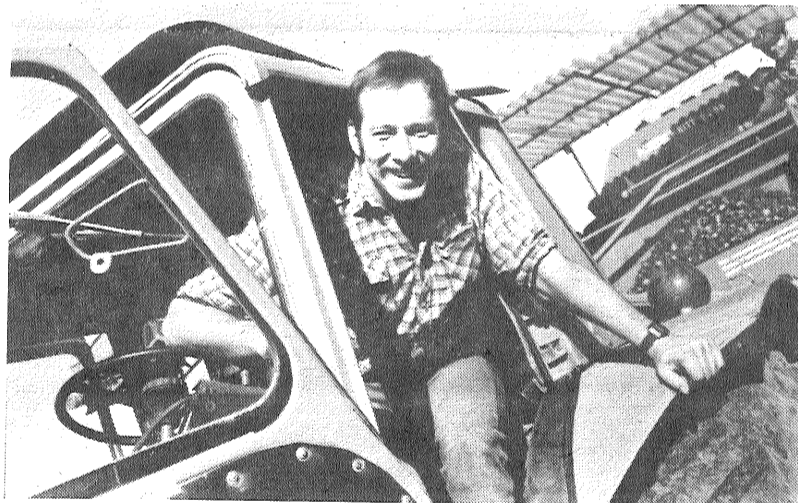
VELETĀJU ZINĀŠANAI Preiļos notiks tikšanās ar
9. septembrī plkst. 16.00 PSRS tautas deputāti Ma-
rajona kultūras namā rīnu Kosteņecku.

● Kolhozs «Zelta vārpa» rajonā ir viena no lielākajām kartupeļu audzētājām saimniecībām. Aizvadītajā nedēļā tie sākti novākt. Pavisam jānorok 95 hektāri. Ik dienas uz lauka ir četri kartupeļu kombaini.

Pirmajā iedirkni teicami ar E-686 jau ceturto sezonu strādā jaunais apkalpes vadītājs Roberts Rubens (apakšējā attēlā). Ar viņu kopā strādā Imants Vucens, Stanislavs Ārsmeniņš, Melānija Konstantinova un kombainieris Pēteris Dabars (attēlā pa labi).

Dienā viņi savāc līdz 40 tonnām bumbuļu.

J. SALNAVIESA foto

Rajona skolotāju sanāksme

Izglītība — krustcelēs

Sodien savā augusta tradicionālajā apspriedē mēs esam pulcējušies republikas attīstības ceļa pagrieziena brīdī, lielā vērtību un dzīves pamatu pārvērtēšanas laikā, kad pieņemta Deklarācija par Latvijas valsts suverenitāti.

Sodien vēsturiska diena ir arī Latvijas Komunistiskajai partijai. CK komitejas locekļi pulcējās atkārtotā plēnumā, kurā jābūt pieņemtai programmai, kam jāatbilst Latvijas valsts suverenitātei.

Tagad no jauna izvērtējam arī pedagoga vietu mūsu sabiedrībā, kad no melu dūņām tiek attīrīta tautas un zemes vēsture. Mūsu darbam ir jābūt degpunktā, kas rāda ceļu jaunajai paaudzei uz izglītību, ētikas un morāles normu īstu atjaunošanu, attīrīšanu, pilnīgošanu, nepieciešamības gadījumos — un tādi būs visai bieži — prasot un veicinot visradikālākos pārveidojumus.

Nebūs viegli panākt, lai visu šādu pārveidojumu nepieciešamību saprastu katrs, kurš audzina jauno cilvēku, un vēl grūtāk — lai to saprastu mūsu audzēkņi. Jo nekas ne no kā nevienā vietā nekad nevar rasties, un katrs ieguvums pa-

rastī ir saistīts ar kādu zaudējumu. Vēl seņt gribas piebilst, ka jaunievedumiem skolā, laikam, vajadzētu ietilpties kopsakarībā, tiem nevajadzētu būt tikai oriģināliem.

Patlaban krustcelēs stāv ne tikai, es domāju, skolu reforma, bet izglītība vispār. Arī tā ir nonākusi krīzes stāvoklī, kuras spilgtās izpausmes ir pedagoga prestiža, amata prasmes un morāles principu lejupslīde.

Domāju, ka pedagogiem ir dotas pašreiz lielas iespējas demokrātizācijas ieviešanai skolā. Un izglītības nodaļai ir jāiestājas par piemērotu izglītības modeli, kam jāapvieno plašas iespējas ar maksimālu ieinteresētību klūt par gudriem, labiem pedagogiem un par materiāli nodrošinātiem cilvēkiem.

Tajā pat laikā daudz kas ir atkarīgs no skolas vadītāja, ne velti 90 procenti no skolas veiksmēm un neveiksmēm slēpjas direktora personībā. Direktors nevar samazināt prasības no skolotājiem par darba gala rezultātu, ir jādomā un jāstrādā pie pozitīva mikroklimata veidošanas, pie katra sava kolektīva locekļa kultūras līmeņa celšanas, neaizraujoties tikai ar ārīskā izrādīšanos. Un būtu laikam

labi, ja skolai vadītājs varētu savās rokās turēt arī ekonomiskās sviras, piemēram, — klašu audzinātājiem būtu diferencētas piemaksas.

Pārmaiņas dzīvē ikvienam paver neierobežotas izvēles iespējas un tajā pašā laikā uzliek vislielāko atbildību par savu izvēli un rīcību. Pašreiz, vairāk kā jebkad, cilvēkam nepieciešams garīgais spēks, līdzsvars dvēselei. Un ar šādu mērķi audzinātājam jāvērtē sava attieksme pret bērnu. Jo audzināšanas mērķis taču nav mainījies — mēs audzinām cilvēku, kurš ietver sevi dvēselīgu bagātību, tikumisku skaidrību, arī fizisku pilnību.

Skolai ir jāveicina personības veidošanās proces, pievērsot ļoti lielu vērību visiem audzināšanas aspektiem, to vidū — ētiskie, estētiskie, tikumiskie, ekoloģiskie un vispārcilvēciskie principi.

(Nobeigums 2. lpp.)

Uzmanību: interesanta pieredze

Līgums par remontu

Vasaras sākumā noskaidrojās, ka Silutes rajona celtniecības organizācijas, trūkstot darbaspēkam, varēs nodot lopkopības fermu, kas paredzēta šimtiem liellopiem, tikai gada beigās. Tas nozīmē, ka daļa no padomju saimniecības «Rambinas» lopiem ziemošanas sākumā atradīsies zem klajas debess.

Protams, šāda perspektīva nevienu neapmierināja. Un tad pie darba ķēras trīs enerģiski vīri — saimniecības galvenais zootehniķis R. Keļneris, galvenais būvziniecis V. Komskis un lopkopības kompleksa vadītājs P. Vasiļausks. Izveidojuši ģimeņu brigādi, viņi ar padomju saimniecības administrāciju noslēdza līgumu par lopkopības telpu remontēšanu.

Padomju saimniecības vadība nodrošināja viņus ar materiāliem un darbarīkiem. Entuziasti strādāja gods godam: pēc mēneša veco fermu nevarēja ne pazīt.

Ieguveji bija visi, govju kūts rekonstrukcija izmaksāja saimniecībai divas reizes lētāk nekā tāmes izdevumi darbuzņēmuma organizācijām. Bez tam strādājošo ģimenes saņēma pa diviem tūkstošiem rubļu, bet lopīņi — siltas un ērtas novietnes.

Entuziastu paraugs aizrāva. Tagad padomju saimniecībā izveido montāžas speciālistu brigādi, kas apņēmusies atvaļinājuma laikā uzlūvēt graudu kalti.

TASS korespondents
Silutē

TURPMĀK MŪSU LAIKRAKSTĀ

● Plāns un tirgus padomju ekonomikā. Ekonomisko ziņātņu doktores T. Korjaginas raksts.

● Mūsu laikraksta lasītāju vēstule lappuse.

● Ka aizvadītajā sezonā veicās mūsu rajona ūdensslepotājiem?

Cilvēks un viņa darbs

Andrejs Sopulis Līvānu kultūras namā strādā no 1985. gada oktobra. Viņa vadībā jau neilgā laikā kultūras nams izkļuva no parādiem un nostabilizēja savu finansiālo stāvokli. Ļoti jūtami uzlabojās masu darbs, ievērojot diferencētu pieeju tā organizēšanā. Visi pasākumi ir labā mākslinieciskā līmenī. Ir pilnveidojies mākslinieciskās pašdarbības pulciņu darbs, vairāki pulciņi izveidoti no jauna.

Andrejs ir labs kolektīva vadītājs, ieguvis cieņu un autoritāti kolēģu vidū.

Rajona kultūras nodaļa rekomendē Andreja Sopula ģimēni ievietot rajona Goda plāksnē.
(No raksturojuma)

Kad strādāt prieks ārā lauzās

gada beigās varbūt, pasarg dieš, paliks pāri, tad nākošajā finanšu gadā tiks «nogriezti» arī tie. Vai te vispār var būt runa par saimniecisku un taupīgu saimniekošanu! Finanšu operāciju, dažādu grāmatvedības papīru, instrukciju (kuras reizēm noliedz viena otru), vēstulu un nolikumu labirinti ir tik sarežģīti, ka tajos nevar tikt skaidrībā paši papīru kārtotāji. Andrejs, pats būdams finansists, to ir pieredzējis.

Kultūras namam ir jāklūst par naudas pelnītāju, kā uz to patlaban orientē visu kultūru. Tie naudas pelnītāji ir Aigars Grāvera vadītais estrādes ansamblis un Daiva Platača aprūpētā diskoteka. Pedejā augustā viena pati ir nepelnījusi tūkstošus rubļu. Bet citi mākslinieciskās pašdarbības pulciņi? Vai viņi ir un vai var būt pelnītāji? Piemēram, koris.

Terpiem vien tas prasa divdesmit tūkstošus rubļu. Diriģenti Māris un Ināra Ošleji brauc no Daugavpils, bet daži koristi, aizbaidītošies ar to, ka viņi šīs dziesmas jau zina, atsakās nākt uz mēģinājumiem. Un kāda ir kolektīva atdeve? Prasīts dziedāt bija tikai Ligo svētkos, ir tajos koris nepiedalījās. Bet tas ir obligātais prestiža kolektīvs, bez kura kultūras namu grūti pat iedomāties.

Pirms pašfinansēšanās tika oficiāli nosodīta dzīšanas pēc materiāliem labumiem. Tika sludināta vien garīgo vērtību apgušana. Sodiens valsts mērogā mēs noraidām kultūras iestāžu eksistēšanu uz pārpalikuma rēķina. Mums ir Kultūras fonds un līdzekļu vākšana cildeniem mērķiem. Bet kultūras pasākumos un lielākajā daļā pašdarbības kolektīvu ieguldītais rublītis

atpakaļ neatnāk. Un ar to ir jāreķinās. Saimnieciskie vadītāji, pašfinansēšanas problēmu nodarbināti, saka pavisam atklāti: saprotiet, mums nopietni jādomā, kur ieguldīt naudu.

Un arī ar šādi domāt pieradušajiem vadītājiem ir jāprot atrast kopēju valodu. Citas izejas nemaz nav. Ir jāprot «norīt krupi» ne tikai, kārtējot lielus saimnieciskus jaunājumus, bet arī tādus «sīkumus» kā transports, benzīns.

Mēs te galvenokārt runājam par saimnieciskajiem jautājumiem, jo tieši tie lielākajai daļai profesionālu kultūras darbinieku ir lielākais kļūšanas akmens. Daži tādēļ pat pamet savu amatu. Viņi savās skolās ir vismazāk gatavoti cīņai par izdzīvošanu pašfinansēšanās apstākļos un vienmēr būt mūžīgo lūdzēju lomā: gan, kad vajag da-

būt mēbeles, gan «izsist» instrumentus, gan... Andrim uz to ir ķerēns. Viņš var un prot strādāt šajos neētiskos, nestabilajos saimnieciskās apstākļos.

Bez tīri saimnieciskajiem jautājumiem, par kuriem lielākajai daļai no mums nav pat jausmas, Andrejam jānodarbojas ar tiešajiem kultūras darba jautājumiem. Mākslinieciskās pašdarbības pulciņi un to vadītāji, darba plāni un grafiki, atskaite, koncerti un viesizrādes... Tādēļ arī mūsu sarunas dienā darba laiks viņam bija sācies pusseptiņos no rīta un beidzās... Bieži vien tas beidzas jau pāri pusnaktij. Un ar to ir jāreķinās, ir viņam, ir ģimēni.

Runājot par pulciņu darbu, viņš ir lietas kursā ne tikai par mēģinājumiem un reperluāru, bet arī par to dalībniekiem. Un citādi jau nemaz nevar būt. Direktors zina katru kolektīva vēsturi. Tā, piemēram, viņš ar aizrautību stāsta par dramatisko kolektīvu, kurš šajā sezonā atskatīties uz savas pastāvēšanas četrdesmit gadiem. Iepriekšējā sezonā tas bija sagatavojis Elinas Zālītes komēdiju «Maldū Mildas sapņojums». Bet tā vēl ir maz rādīta skatītājiem. Bez šīs komēdijas drāmas kolektīvs jubilejai gatavos fragmentus no iepriekšējo gadu ieslodzījumiem.

Būrtas Salajavas vadītājs sieviešu ansamblis gatavosies zonas skaitei Jekabpīlī, kura ir paredzēta visai drīz — jau novembrī. Beigušās raizes par Tautas deju kolektīva «Silava» turpmāko likteni. Krīze ir parvareta. Kolektīvu atkal vada Gaida Venta. Pie tam divus tā sastāvu: ir jauniešu, ir videjas paudzes. Ilona Balāško šogad māc vadīt bērnu tradīciju ansambli. Sāks darboties pirmo reizi. Patīdītāja bija speciālos kursus, un atliek cerēt, ka bērni iemācīsies sviņēt gan Mārtiņus, gan Ziemassvētkus, gan citas no tautas atmiņas neizzudušās dienas. Un tā Andris Sopulis zina stāstīt par katru kultūras namā darbojošos kolektīvu.

Apmierina direktoru arī viesizrāžu skaits. Vienīgi mācās rūgtums, kad redz pustukšu zāli. Pats sāpīgākais, kad nav atsaucības no skolotāju puses. No uz teātra izrādītiem acinātajiem 2. vidusskolas 70 pedagogiem zāle bija tikai astoņi. Un tādēļ diezgan skumīgs secinājums: skatītājiem vajadzīgs tikai cirks... Nu ko, arī tas liecina par kultūras līmeni, par to, cik tālu mēs esam nonākuši, atstādami novārtā kultūras audzināšanas nepieciešamību.

Un tomēr — Sopulis ir ideju pilns. Enerģija tā vien kūšā. Un tas ir pats labākais, kad cilvēks savā vietā. Pat nebūdam profesionālis.

V. ROMANOVSKIS

J. SILICKA foto

ANDRI vienmēr esmu redzējis smaidīgu un ļoti apsviedīgu. Varbūt tieši šis rakstura īpašības arī ļauj viņam pildīt nepateicīgos kultūras darba vadītāja pienākumus.

Kultūras darbs. Kultūras darbs. Darba kultūra. Savstarpējās saskarsmes kultūra. Kultūras darbs. Kultūras darbs. Starptautu kultūra. So vārdu virknējumu, ja vien labi papūlas, varētu vēl turpināt. Ļoti plaša nozīme šiem jēdzieniem un šim sakarībām. Un tikai sakarībās varam pastāvēt. Ja kāds no šo sakarību ķēdes posmiem pārtrūkst vai ir bojāts, meklējam cēloņus, meklējam vainīgos. Ja varam atlaucies, — nosaucam vārdos.

Kāda ir kultūras darbinieka vieta šajās sakarībās? Protams, viņam jābūt piederīgam, viņam jābūt atbildīgam. Bet prasīt var tikai no tā, kam ir dots. Un

prasīt var tas, kurš dod. To, ka kultūra ilgus jo ilgus gadus ir bijusi pabērna lomā, ka uz to attiecināts pārpalikuma princips, vairs nav jāpierāda. To mēs visi labi zinām. Par to jau sen tiek runāts no visdažādākajām tribīnēm. Bet kas mainās? Varbūt vienīgi ministrijas izkārtne? Bet kultūras darbinieks gaida, ka nāks kas jauns.

Aktīvākie, nemierīgākie (tajā skaitā arī Andrejs) cenšas pabeidzēt pašus. Taču viņu ir mazākums, un dažādas instances cenšas šo pārlieko aktivitāti noslāpēt. Direktors uzskata, ka kultūras darbā nav nekā tāda, ko nevarētu veikt paši. Bet joprojām ir jāgaida no augšas. Ja kāds nevēlas, tad viņu piespiež gaidīt.

Sopulim gaidīt nav laika. Viņš neatļaus teikt cilvēkiem: kad man atļaus (iedos, uzceļ, piešķirs), tad

nu gan es strādāšu un parādīšu... Bet tagad visi kopā gaidīsim. Lūk, te jau rodas izdevīgums mūžīgi gaidīt un mūžīgi sūdzēties, ka nav radīti attiecīgi apstākļi. Varbūt kādam ir izdevīgi radīt šo mūžīgās gaidīšanas (tātad bezdarbības) atmosfēru?

Pēdējā ideja: veidot pilsētā vienotu kultūras uzņēmumu, ap sevi apvienojot zonas klubus, mākslas un mūzikas skolas. Tas ļautu mērķtiecīgi un lietpratīgi organizēt visus kultūras pasākumus, sākot ar kvalitatīvu scenāriju izstrādāšanu, pārdomātu režiju un mākslinieciski augstvērtīgu izpildījumu un beidzot ar sīkumiem — vienotu reklāmu un noformējumu. Arī saimniekošana būtu kopēja. Naudas līdzekļi saimnieciskajai darbībai tiek piešķirti tikai dzīvības izvilksanai, turklāt tiem ir tendence samazināties. Ja rikojas taupīgi un

Rajona skolotāju sanāksme

Izglītība — krustcelēs

(Sākums 1. lpp.)

Jaunā politiskā situācija valstī, republikā prasa īpaši saprātīgu attieksmi pret bērnu sabiedriskajām organizācijām. Republikas pionieru un vecāko pionieru vadītāju salidojumā izveidota bērnu un pusaudžu sabiedriski politiska organizācija — Latvijas Pionieru savienība, noteikts šīs savienības statuss — tā ir patstāvīga republikas organizācija, kas ietilpst V. I. Ļeņina Vis-savienības pionieru organizācijas sastāvā uz federatīviem pamatiem.

Tātad ir radīta reāla iespēja atjaunināt bērnu sabiedriski politisko kustību, izraudzīties darba formas un metodes atbilstoši nacionālajām, reģionālajām un skolu tradīcijām. Stāvoklis bērnu kustībā joprojām nav vienkāršs. Republikā tiek radītas pionieru organizācijai alternatīvas bērnu un pusaudžu organizācijas (skauti, gaidas un citas). Nenoliedzot pozitīvos elementus, kas ir bijuši to agrākajā darbībā, tomēr nevar atzīt par pamatu agrākās pieredzes mehānisku kopeša-

nu bērnu kustībā jaunajos konkrētajos apstākļos. Tātad pionieru vadītājiem skolās rūpīgi jāpārdomā savs darbs, tāpat arī klašu audzinātājiem, lai bērnu kustību virzītu uz pionieru organizācijas darba atjaunināšanu.

Tāpat gribas izteikt domas arī par komjaunatni: nedrīkstam šīs organizācijas darbību reglamentēt, bet tā ir jāietekmē ar politiskām metodēm, sekmējot komjaunatnes un sabiedrisko spēku konsolidāciju, lai attīstītu sadarbību starp bērniem un pieaugušajiem. Komjaunatnes prestiža celšana ir arī viens no Latvijas PSR Skolu jaunatnes savienības statūtu projekta darbības pamatvirzieniem.

Tomēr akcents tiek likts uz skolotājiem, jo uz viņiem pašajiem, no viņiem aizvien gaidām. Izpelnas ieskats par skolotāju kā gaismas, nesēju, gudrību glabātāju mūsos mājā joprojām.

Sarežģītāks kļuvis darbs sabiedrisko un humanitāro zinātņu skolotājiem. Veidojas uzskatu dažādība, daudz interesantu, neviennozīmīgu publikāciju ir presē par poli-

tiskās dzīves norisēm. Protams, kopā ar skolēniem būs jāmeklē atbildes uz neskaidrajiem jautājumiem. Jāizsaka savs argumentēts viedoklis un jāparedz iespējas audzēkņiem arī saņemto informāciju precizēt.

Taču skolotāja rokās ir jābūt tam instrumentam, kas palīdz audzēkņiem analizēt faktus, argumentēt spriedumus un veidot savu viedokli un uzskatu sistēmu par mūsu sarežģītās vēstures līkločiem. Jo tikai personība veido personību. Galvenais, pēc kā jātiecas: katrā bērņā jānodina izziņas alkas. Te var pilnīgi iztikt bez sentencēm par skolēnu pienākumu, ziņāšanu nozīmī cilvēka dzīvē. Jāorientē no vienas izziņas darbības uz citu, jau daudz sarežģītāku, pārliecinot par risinājuma panākumiem.

Pats mācību process stundu pēc stundas tad arī pastiprinās skolēnu vēlmi «apsteigt» skolotāja paskaidrojumu.

Tautas apspriešanai ir nodoti vairāki dokumenti, viens no tiem ir PSKP CK starpnacionālo attiecību

platformas projekts. Domāju, ka mūsu pedagogiskie kolektīvi šo projektu noteikti apspriedīs un nāks ar konstruktīviem priekšlikumiem.

Platformas projektā ir uzsvērtā doma par nacionālo valodu. Mēs zinām, ka nekas nespēj tik skaidri kā valoda apliecināt tautas gara stāvokli, kultūrspeku. Lai gan likums par valodu ir pieņemts, taču sevišķi ieinteresēti latviešu valodas apguvē mēs rajonā neejam. Pagaidām latviešu valodas iemāšanās māca tiem svešvalodniekiem, kuri paši izrādījuši interesi un vēlēšanos mācīties. Tajā pašā laikā latviešu valodas popularitāte pasaulē pieņemas spēkā. Protams, naivi būtu cerēt, ka tā sasniegs dzižvalodu līmeni, bet katrā ziņā var kļūt par ļaipu zinātnisko pētījumu un kultūrvērtību apmaiņai. Īpaši tas attiecas uz Baltijas jūras baseina valstīm.

Bet stipri par maz mēs protam arī svešvalodas. Nu, cik mums ir jauniešu, kuri, skolu beidzot, perfekti pārvalda kādu no svešvalodām? Tā ir mūsu nelaime, kas noteikti labojama.

Un tagad — par PSKP CK 26. augusta paziņojumu, kurš satrauc mūsu prātus: mūs nedrīkst pārņemt pesimisms pēc publicētā PSKP CK aicinājuma Baltijas re-

publikām. Tas, protams, ir ieturēts vecajā stilā. Mums jābūt cerīgiem un jātic, ka uzvarēs veselais saprāts. Ceru, ka arī Maskavā valdība saprātīgi mūsu godīgos, taicīgos centienus. Kaut vai atceroties, ka viens no izšķirošajiem Ļeņina sociālistiskā federālisma idejas realizēšanas aspektiem ir un paliek nāciju pašnoteikšanās tiesību respektēšana. Bez tā mums neizdosies panākt savstarpēju saprašanās un uzticību daudz nacionālajā savienotajā valstī. Suverēnitāte ir neatņemamas tautu un valstu tiesības. Tāpēc neprotama ir mūsu republikas cilvēku griba, lai pret šīm tiesībām izturētos ar cieņu. Bet PSKP CK paziņojums nebūt neveicina šādas attieksmes veidošanu.

Bet mums, pedagogiem, jāatceras un jānes savu bērnu prātos, ka viss sākas ar viena cilvēka attieksmi pret otru un tikai pēc tam — ar tautas attieksmi pret citu tautu. Mēs apzināties, ka skola ir atbildīga, sabiedrības priekšā, taču arī sabiedrība ir atbildīga par skolu, kur dzimst tās nākotne.

I. JANSONE.

Latvijas KP rajona komitejas sekretāre

«Automobilis — cilvēkam» — ar tādu devīzi šogad Ženēvā notika 59. starptautiskais automobiļu salons. «Sitreons» un «Opels», «Folksvagens», «Honda» un «Alfa Romeo», — kopā 300 firmas no visu piecu kontinentu 30 valstīm — tās bija salona dalībnieku sastāvs. Zīmīgi ir tas, ka katrs desmitais no 1200 parstāvētajiem modeļiem — jaunums, kas parādīsies

tirgū tuvākajā laikā.

ATĒLA: firma «Opels» svaigā gaisa cieniājiem piedāvā modeli «Korsa Džoi» ar nobīdamu mikstu jumtu, ar elektrisko pievadi. Mašīnai ierīkots 45 zirgspēku dzinējs, kura apjoms ar 1200 kubikcentimetri, tai ir saules aizsargstikli un divi regulējami aizmugures skata spoguļi.

TASS fotohronika

Infekciozais hepatīts

Arsts brīdina

Pēdējos mēnešos rajonā pieaug saslimstība ar infekcijas hepatītu jeb Botkina slimību, kuru tautā sauc arī par dzelteno kaiti. Jūlijā reģistrēti 22 saslimšanas gadījumi. No tiem astoņus gadījumus saslima bērni. Saslimstība turpinājās arī augustā. Visvairāk inficēto cilvēku ir reģistrēti Priekš, Rožupē, Riebiņos, Aizkalnē, Upmalā un citos ciemos.

Infekciozais hepatīts raksturojas ar vīrusa dabas aknu iekaisumu. Visi cilvēki ir uzņēmīgi pret šo slimību, jo imunitātes nav. Visbiežāk saslimst bērni, kuru vecums ir no trim līdz deviņiem gadiem.

Infekcijas avots ir slimnieks. Vīruss izdalās ar fēcēm, var atrast asinīs, aknu šūnās. Vislīpīgākie slimnieki ir pirms dzelten-

numa parādīšanās, bet vēlāk vīrusa izdalīšanās izbeidzas.

Visbiežāk epidēmijas rodas rudenī un ziemā. Atgādināšu māmiņām, kuras baro bērnus, ka krūts pienā vīrusa nav, un maizulīšus var barot ar noslauktu pienu. Vienlaikus ir jānovērš maizulīša kontakts ar slimo māti.

Inficēšanās ceļš — fekāli orālais (t. i., netīro roku slimība). Var inficēties arī ar augļiem, ūdeni utt. Slimība attīstās caur gremošanas traktu, uzkrājas zarnu sienā, no kurām vēlāk dodas uz asinīm. Un asinis savukārt infekciju aiznes uz aknām. Vīruss rada aknu šūnu bojājumus. Šis cikls turpinās 3 — 7 dienas.

Slimības norisē ir trīs klīniskās stadijas — pirmsdzeltenuma, dzeltenuma un pēcdzeltenuma. Saslimšanas sākums var būt

akūts — ar temperatūras paaugstināšanos. Pēc tam simptomātika var būt ļoti dažāda. Sākotnēji var būt sāpīgums labajā parībā, vēderā.

Stacionārā ārstēšana ir nepieciešama pie smagām formām, pie vieglām formām, lai novērstu ģimenes locekļu inficēšanos, — arī. Sākotnēji nepieciešams gultas režīms, vēlāk — pusgultas režīms. Jānosaka diēta, izslēdzot no ēdienkartes gaļu (īpaši zāvētu), buljonu. Uzturā jālieto produkti, kas bagāti ar ogļhidrātiem, obligāti jāēd biezpiens. Jādzer sārmainie minerālūdeņi un vitamīni, īpaši polivitamīns B₅.

Lai izvairītos no slimības izplatīšanās, ir nekavējoties jāatrod infekcijas perēklis. Karantīna — 45 dienas, kuras laikā divas reizes jāpārbauda uz aknu fermentiem. Protams, jāievēro personīgā higiēna, jālieto vārīts ūdens, nomazgāti augļi un dārzeņi.

V. KOKE,

medicīnas zinātnieks

INFORMĒ 02

Noziedzības ceļa gājēji

Rajonā astoņu mēnešu laikā izdarīti 229 noziegumi, 166 no tiem — ar iepriekšēju nodomu un par kuriem paredzēta kriminālā atbildība. Tas ir par 37 noziegumiem vairāk nekā analogiskā periodā pagājušajā gadā.

Personas, kuras izdarījušas krimināli sodāmus noziegumus:

Georgijs Čiāns, Līvānu iedzīvotājs, alkohola lietošanas rezultātā izraisīta ķīviņā pilsonim S. salauza žokli;

Viktors Grebežs, Rušonas padomju saimniecības elektriķis, 27. jūlijā jau sešos no rīta bija reibuma stāvoklī un, lai nevajadzētu mājup iet kājām, tās pašas dienas rītā plkst. 9.00 aizdzina padomju saimniecības automašīnu, netika galā ar vadīšanu un izraisīja transporta negadījumu, radot saimniecībai materiālos zaudējumus.

Aleksejs Novikovs, Tukuma iedzīvotājs, caurbraucot ar kravas automašīnu Jersikas ciema teritoriju, iekrāva automašīnā sienu, kas piederēja pilsonim S., bet netālu no notikuma vietas mašīna iestīga, kur arī gārnadzis tika aizturēts;

Stabulnieku iedzīvotāja Marija Zajuca kārtējo reizi iekrāja cita cilvēka pelnītu naudu, to nozaģa;

Riebiņos dzimušais, pašlaik — Dauņavpils iedzīvotājs, Genādijs Baranovs tiek saukts pie kriminālatbildības par ieroča nelikumīgu izgatavošanu un glabāšanu;

Līvānu mājbuves tresta brigadieris Pēteris Skrūders izrakstīto atlikumu vietā iekrāva mašīnā labas kvalitātes koksnes skaidu plākšnes un mēģināja tās izvest. To vērtība — 289 rubļi;

Līvānu mājbuves tresta auto-transporta uzņēmuma autovadītājs Viktors Braucens, izmantojot ilgtermiņa brauciena uz Armēnijas PSR, paaugstināja pārvadājamās kravas svaru, pāllielinādams tādā veidā

tonnkilometrus, un nelikumīgā ceļā saņēma apmēram 90 rubļus;

Nepilngadīgais Igors Sevčenko no Rūdzētiem nozaģa instrumentus apvienībā «Lauktechnika». Materiāli par šo likumpārkāpumu nodoti rajona izpildkomitejas nepilngadīgo lietu komisijai.

Par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem un satiksmes negadījumu izraisīšanu pie kriminālatbildības saukti:

Aleksejs Matulevs — Dauņavpils iedzīvotājs, Valērijs Kolesņikovs — Riebiņu iedzīvotājs, Ēriks Grauziņš — Līvānu iedzīvotājs, Aleksandrs Pavličenko — Līvānu iedzīvotājs.

Augustā notikuši 14 ceļu satiksmes negadījumi, kuros gājuši bojā pieci cilvēki un 12 guvuši miesas bojājumus. Reibuma stāvoklī izdarīti četri negadījumi, kuros viens cilvēks gāja bojā, bet četri guva traumas. Par transporta vadīšanu reibuma stāvoklī (atkārtoti gada laikā) pie kriminālatbildības tiek saukti Aivars Skabs, dzīvo Stabulnieku ciemā un nekur nestrādā, un Ļeņina kolhoza strādnieks Aleksandrs Drozdovskis.

Milicija saņem daudz pilsoņu sūdzību par spekulāciju ar alkoholišķiem dzērieniem. Sajā ziņā ļoti pasīva ir sabiedrība. Alkohola spekulanti bez aktīvas iedzīvotāju, kaimiņu, darbaiedru palīdzības milicijai grūti atklāt. Kaut gan šī gada astoņu mēnešu laikā milicijas darbinieki tomēr ir cīnījušies pret stipro dzērienu spekulantiem — pie kriminālatbildības par atkārtotu spekulāciju saukti Līvānu iedzīvotāja F. Kalmāne. Administratīvi sodītas: Aglonas iedzīvotāja J. Gončarova, Priekuļu iedzīvotāja K. Podskočeva. Par dažiem spekulantiem tiek gatavoti nepieciešamie materiāli.

(Nobeigums 4. lpp.)

MANTOJUMS

Latgalieši trimdā — grāmatas mājās

Izstāde «Latgaliešu literatūra trimdā» ir J. Raiņa Literatūras un mākslas vēstures muzeja pirmais mēģinājums iepazīstināt ar latviešu kultūras nozīmīgu sastāvdaļu, kas gadu gaitā pie mums apzināti noklusēta.

Svešatnē dzīvojošie latgaļu kultūras darbinieki un entuziasti ir izdevuši ne mazums mākslinieciska, zinātniska un reliģiska satura grāmatu.

Jasmuižas izstādē nepretendē uz tēmas padziļinātu atklāsmi. Izpētes darbs šeit, dzimtene, vēl priekšā. Tomēr šodien, kad mūsu divās daļās sašķeltā tauta uzsākusi gaitu vienai pie otras, kad speram pirmos soļus atkal kopejā ceļā, izstādes veidotājiem gribējās vismaz ielūkoties trimdā paveiktajā, apzināt to, iekļaut mūsu kultūras un zinātnes apritē.

Izstādes veidotāji pateicas ek-

lencei biskapam Jānim Cakulam, profesoram monsinjoram Henrikam Trūpam, Jāzepam Baltinavietim, Jānim Cibulskim, Pāvīlam Ducmanim, Edgaram Muceniekam un svešatnē dzīvojošajiem Janīnai Bukšai, Paulīnai Zalānei, Albertam Spoģim, Tadeušam Puisānam un Aleksandram Rubulim. Izstādē eksponētas Osvālda Zvejsalnieka gleznas, Antona Rancāna kokgrīzumus un Līvānu daiļamata meistaru darbi.

Izstādi veidoja Baiba Ducmane un Rita Klungsta, iekārtoja Ieva Dēķena un Inīta Liepiņa.

Visa mana pēckara gadu paaudze izauga ar atziņu, ka latgaliešu literatūra kā tāda nemaz nepastā. Un interesi par savu laika latgaliešu valodā izdotajām grāmatām, žurnāliem un avīzēm (ja tās vēl kurās mājās bija saglabājušās) neveicināja arī tālaika skolu politika,

kad dzimtā valoda bija padzīta pat no skolu gaiteniem starpbrīžos. Labi, ja šādos «nepaklausības» gadījumos iztika ar aizrādījumu vien, bet, ja tam visam līdzī vēl nāca oficiāli ieprogrammētais nicinājums... Jā, tas bija laiks, kad runāt mātes valodā bija ne tikai nepiedienīgi, bet pat liegts.

Un tomēr. Sadzīvē, ģimenē valoda neizzuda. Sākumā kautrīgi, bet tagad arvien noteiktāk tā skan folkloras ansambļu sniegumā, radio-pārraidēs un televīzijas raidījumos. Samērā biki tā tausta ceļu pie lasītāja atsevišķās avīžu un žurnālu publikācijās. Vienīgi atjaunotajā reliģiski sabiedriskajā ilustrētajā žurnālā «Katoļu Dzeive» mana mātes valoda ir līdztiesīga latviešu valodai.

Tādēļ Jasmuižas izstādē ir kā neaizskāms kontinents. Varena savas ieceres drosmē un unikālā būtībā. Kāda tad tu esi, terra incognita?

Marija Andzāne — Strode (dz. 1909. gada 8. septembrī). Lielākā latgaliešu dzejniece un prasmīga prozaiķe. Viņas dzeja izceļas ar īstenu lirisku bagātību, ar skaidru un vienreizēju latgalisko saturu un brīvo panta plūdumu. Tai piemīt īpatnēja sievišķība un gaišs optimisms. Prasmīga epitetu izmantošana, svaigi pamatdomas un noskaņu niānsēšana; vienreizējās un vienmēr svaigas un īpatnējas tematikas izvēle, kas plūst vieglā, reizēm īpatnēji skarbā teikumā, kur nežņaudz mākslīgs rindu ka-

jums vai atskaņu, asonāņu, aliterizācijas un citu formas meklējumu mākslotība; viegla, liriska, patētiski neakcentēta simbolika un daudz citu svarīgu īpašību padara Marijas Andzānes liriku par redzamāko sasniegumu latgaliešu dzejā.

Ievērtību un atzinību izpelņījis jau dzejnieces pirmais krājums «Reits» (1933). Izstādē var iepazīties ar viņas grāmatu «Izejas punkts».

Jons Klīdzējs (dz. 1914. gada 6. maijā). Viņš ir liriski un episki, iesākdams ar liriku, J. Klīdzējs iepriecināja ar svaigu pirmatnēju tematiku, īpatnēju dzejas stilu, bet drīz vien pievērsās prozai.

Viņu pazīst vecākās paaudzes cilvēki, jo daudzi tajos gados dziedāja viņa «Bryunaceiti». 1940. gada pavasarī dziedonis Tālis Matīss izpildīja Jāņa Ivanova «Latgolu» ar J. Klīdzēja vārdiem. Savas tautas sirdsbalsi viņš sadzird dziesmās. «Kaidūs tik laikūs un gādējumus latviski nav dzīdojis? Jam ir pulka prāciegu un skumejgu dzīsmu. Latvīts ir dzīdojis, savu teirumu ordams un sādams, ir dzīdojis, Dīvu slāveidams, ir dzīdojis, karā idams, ir dzīdojis savu leļģovu mīlodams, bērnu šupodams».

Trīsdesmitajos gados gandrīz katrā žurnālā «Straume», avīžu «Jaukais Vords» un «Latgolas Vords» un vēlāk žurnāla «Olīts» numurā parādījās viņa darbi. Daļa viņa stāstu tika apkopota krājumā «Gojputnu dzīsmē» (1944). Jasmuižā eksponē-

tas viņa grāmatas «Dāvātās dvēseles», «Debešu puse», «Dzīvīte, dzīvīte, šūpojos tev!», «Saticšanās Rīgā» un «Otrās mūsos».

Augusts Eglājs (Cipriāns Pokrotņiks, dz. 1904. gada 4. oktobrī). Par literārās darbības sākumu uzskatāms 1928. gads, kad periodikā publicēti vairāki desmiti dzejoļu. Dzejoļu krājums «Dzīsmas rūdīna saulei» iznāca 1936. gadā. Izlase no šī krājuma un vēlāk «Latgolas Boļsā» un «Olītūs» publicētās dzejas apkopotas tāda paša nosaukuma grāmatā, kura arīdzan pieejama izstādes apmeklētājiem Meikuls 1934. gadā, sniedzot latgaliešu rakstniecības apskatu, rakstīja, ka Augusts Eglājs ir izaudzis par īpatnēju dzejnieku, kas sniedz maigi sēru rezignējošu un dziļi izjustu dzeju. Formas un saturs līdzsvarotība, plašais redzesloks, uzticība lirikai vislabāk raksturo meistarību.

Minēju tikai trīs autorus — šī gada jubilarus. Bet ekspozīcija iepazīstina gan ar ievērojamā zinātnieka Mīkēļa Bukša darbiem, gan Antona Rupaņa, Alberta Spoģa veikumu, gan Konstantīna Raudīvs pārdomām par mūsdienu traģiku («Laikmetu ārdītāji» un «Laikmeta atjaunotāji»), gan kalendāriem un žurnāliem, gan krājumiem «Acta Latgalica», gan...

Ar pietāti, dziļu apbrīnu lai mēģinām pietuļoties latgaliešu literatūrai, — gribas aicināt ikvienu Jasmuižas apmeklētāju.

V. ROMANOVSKIS

MARIJA ANDZĀNE

Zeme

Zeme, zeme, gudra līta —
Izaug tu tos grība cita —
Moldu dūmas jāuc.

Zeme, zeme, skaista līta —
Sirds tai vinnar klotu sīta —
Zemes mums nav daudz.

Zeme, zeme, darga līta —
Lai ko' tīkai kormu vīta —
Ilgas turpu trauc.

Zeme, zeme, svāta līta —
Asinim un svīdriņam līta —
Klot pi sevī sauc.

AUGUSTS EGLĀJS

Kai svece dag ..

Kai svece dag un veļus dreb un
Iļsmoj
Un gaišu atspaidumu dzeives
krāsī mat,
Kai izvēl dzeive, jaunus dienas

tovas

Uz nasagrisonu nikod, nikod,
Tu, jauno sirds, nu dedzi gaiši,
gaiši,
Kai upel polūs, lai tev varons
spāks,
Ver savu byutni darbeiba un
dzīsmat,
Dzer sapnu burveibu, iver ligu
bezzgaleibu!

Kod dzeives dinu smogumā un

sopēs
Tev kryutis naapdziss šis jaunū
dinu spors. —
Pret myuzeibu kai bezgaleigos
kopās
Is mira pylās un apskaidrots tovs
gors.

Noziedzības ceļa gājēji

(Sākums 3. lpp.)

Pieaugot mantkaima, vadarbīgu noziegumiem, atbilstoši palielinās arī neatklāto noziegumu skaits.

Ļoti sarežģīti atrast vainīgos ir dažāda veida zādzības. Pārsvaigust zādzības no tirdzniecības objektiem, organizācijām un iestādēm. Var nosaukt šādas: seifa zādzība no dzelzsbetona konstrukciju kombināta ceļa veikala Rušonas ciemā, Livānu stikla fabrikas bērnodrāza mantas zādzība, radioaparātūras zādzība no Preiļu patērētāju biedrības 78. veikala «Kastīre», no Livānu komunālo uzņēmumu kombināta kantora nozagti mikrokalculatori un radiouzverējs, zādzība «Čiršu» veikala Aglonas ciemā, videoaparātūras zādzība no Livānu kinoteātra «Atpūta», zādzības no Preiļu kioskiem, radioaparātūras zādzība no kolhoza «Dzintars» kluba. Neatklāto noziegumu uzskaitījums varētu būt mazāks, ja dažādu rangū vadītāji, materiāli atbildīgās amatpersonas ievērotu Latvijas PSR Ministru Padomes

1987. gada 14. septembra lēmumu un rajona izpildkomitejas 1988. gada 1. februāra rīkojumu par tautas saimniecības objektu pienācīgu nodrošināšanu pret zādzībām, mantas un materiālo vērtību uzglabāšanas, citu noteikumu ieviešanu. Priekšnoteikums šo normatīvo aktu izpildīšanai ir katra objekta vai telpas, kur atrodas iekārtas, materiālās vērtības un naudas līdzekļi par summu vairāk nekā 5 000 rubļu, pasportizācija.

Pieaug meģinājumi piesavināties autotransportu. Statistika rāda, ka Preiļos ir vislabākā autotransporta īpašnieku nodrošinātība ar garāžām, un tomēr nakts laikā lielākā daļa transporta līdzekļu atrodas uz ielām, māju pagalmos. Īpaši labvēlīgi apstākļi radīti svešu mopēdu un velosipēdu tīkotājiem. Astoņu mēnešu laikā reģistrētas 85 zādzības. Tas ir liels skaits, un iznāk, ka rajonā katru trešo dienu pazūd velosipēds. Diezgan liels velosipēdu un mopēdu skaits, kas atrasti dažādās rajona vietās, pēc tam nokļūst milicijas darbinieku rokās, un pēc noteikta termiņa, ja neat-

rodas saimnieks, tos realizē Preiļu un Livānu patērētāju biedrību komisijas veikalos. Tāpēc, ka saimnieks bieži vien nezina rāmja, motora numuru, viņam nav vajadzīgo dokumentu.

Velosipēdu mūsu rajonā ir tukstošiem, lai skaitā, arī katram pusaudzim. Vairākums velosipēdu tiek atrasti un ir atklātas personas, kuras piesavinājušās svešu mantu, taču juridiski kvalificēt katru velosipēda paņēšanu kā zādzību nevar, tāpēc rodas problēmas ar vainīgo sodīšanu. Te, manuprāt, ir viena izeja — pašiem īpašniekiem stingri rūpēties par velosipēdu un mopēdu glabāšanu. Nepieciešams tāpat kaut kur pierakstīt esošo braucamrīku numurus. Pie teiktā vēl gribu piebilst, ka katru nedēļu otrdienās Preiļu milicijas ēkā Valsts autoinspekcijas kabinetā var saņemt reģistrācijas numurus, bet Livānos to var izdarīt automoto amatieru biedrībā.

Gribu lūgt jūsu palīdzību noziedznieku meklēšanā, kuri 1989. gadā izdarīja noziegumus un agrāk neilgu laiku dzīvoja Preiļu rajonā. Tie ir Anatolijs Nila d. Bodrovs, dzimis 1942. gadā, dzīvoja Pelēcu ciema Vīgantos, un Aleksandrs Viktora d. Bogdanovs, dzimis 1962. gadā Madona rajonā, dzīvoja Riebiņu ciema Pieniņos. Tāpat tiek meklēti nepilngadīgie, kurš redzams fotoattēlā. Viņš nodarbojās ar zādzībām tirdzniecības punktos. Ja kāds kaut ko zina par minētajām personām vai pusaudža biogrāfijas ziņas, ziņojiet mums pa tālruniem: 02, 22787, 22178, 22058. N. MAKSIMOVs, rajona iekšlietu daļas priekšnieka vietnieks, milicijas kapteinis

Pie mums viesojas

Uz skatuves... vista!

Dargie Preiļu iedzīvotāji! Izmanojiet izdevību ieraudzīt vienīgo dresēto lietuvišu vistu! Pārlicināties, ka šī vista ne tikai dēj olas, jūs varēsiet pabijuši mūsu cirka viesizrādē. Bet visziņkārīgākajiem un apņēmīgākajiem varbūt izdosies ar viņu parunāt vai vismaz saņemt no mūsu visticīgas — aktrises «autogrāfu».

Jaunā lietuvišu profesionālā cirka «Mirāža» programmā — uzvedums ar baložiem, gaisa akrobātu triki un brīnišķīgie akrobātu lietojumi no atspēru dēļa, jautro ekscentriku divkauja inscenētajā restorānā, vingrojumi uz virves un ekvilibristu spēka vingrojumi, psiholoģiskie meģinājumi un, protams, klauņi, kuri nekad nekļūst grūtsirdīgi un spēj uzjautrināt pat visdrūmāko birokrātu.

Mūsu cirks vēl jauns, bet tā kolektīvs, ko vada Maskavas cirka skolas absolvents (viņš ir arī teatralizētās programmas režisors) Aljvids Pečulis, ir pilns enerģijas un radošu nodomu. Neskatoties uz savu jaunību, daudzi cirka trupas aktieri jau ir kļuvuši par republikas Tautas cirku salidojuma «Cirka ugunis» laureātiem un Vissavienības festivāla «Oktobra vainags» diplomantiem, viesojušies Polijā, VDR.

● Cirka «Mirāža» izrādes notiks Preiļu kultūras namā 19. septembrī.

Cirka «Mirāža» administrācija

Redaktors P. PIZELIS

Kaut varētu šo smilšu sauju nemest, Bet to vairs nevar, mīlo tēt. Nem manu mīlestību, lai tev nesalst, Nem siltus vārdus tālā ceļā līdz. (L. Vāczemnieks)

Dalām bēdu smagumu ar audzinātāju Viņu Rešilīnu, no TEVA uz mūžu atvadoties. Bērnodrāza «Pasaciņa» kolektīvs

Te es nācu, te es gāju, Te ar bēdām mijās prieks, Mājas, mājas, dzimtas mājas, Jums bez manis jāpaliek. (Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību EMILIJAS VASILEVSKAS piederīgajiem, pavadot viņu pēdējā gaitā. Kaīmiņi

Runājiet ar mani klusi, Saudzīgāk kā citu dienu. Sodiens sirds man palikusi Smagāka par sāpi vienu. (E. Zālite)

Skumju brīdī esam kopā ar Viņu Rešilīnu, kad pēdējie atvadu ziedi gulst uz TEVA kapa. Bērnodrāza «Pasaciņa» 3. grupas audzēkņi un vecāki

Daudz vasaru un rudens zelta būs, Un dzīves veji nerimstoši trauksies tālāk. Pār tavu pārāk agri beigto dzīvi. Pār dienām, kuras pārtrūka tik pēkšņi. (P. Zirniņis)

Skumju brīdī esam kopā ar Mariju Lutinsku, no VIRA uz mūžu atvadoties. Raudavkas lopkopju kolektīvs

Pierimst soli, klusē doma, Neskan mīļā tēva balss. Tikai kluse sāpē sirdī Ilgi vēl pēc viņa sauks. (Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību Terēzei Neicgalei sakarā ar TEVA nāvi. Livānu slimnīcas kolektīvs

Draugi tevi velti gaida, Draugu rokās ziedi vīst. Trūkst mums tava siltā smaids. Pārāk agri miris prieks. (I. Auziņš)

Izsakām līdzjūtību Terēzei BOGDANOVA piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi. Kolhoza «Nākotne» 1. ražošanas iecirkņa mehanizatori

Labā sirds ir visa sākums, Labā sirds ir visa beigas. Vairāk cilvēks nespēj dot. (Raimis)

Skumstam līdz skolotājas VASILEVSKAS piederīgajiem, no viņas uz mūžu atvadoties. 6. a klases skolēni, audzinātāja un vecāki

Par naudu svarīgāk

MASKAVA. Sodiens mēs daudz runājam par zēlsirdību. Mūsu palīdzība, sirds siltums nepieciešams visneatīstīgākajiem sabiedrības locekļiem — veciņiem un bērniem. Divkārti atstumti ir vientuļi cilvēki. Mums par nožēlu un kaunu, vientuļo — to, kuri daudz pārdziņvojuši, un to, kuri vēl tikai uzsāk dzīvi, — ar katru gadu kļūst arvien vairāk.

..Arsts psihiatrs, atbraucis no Zviedrijas, stāstīja: visvairāk viņa radījis izbrīnu tas, ka cilvēki buriski stāv rindā, lai paveiktu labu darbu (lai varētu kopt slimnieku klīnikā, ir laikus jāpierakstās, — tik daudz ir gribētāju palīdzēt)...

Maskavā Nikolas Arhangeļska kapsētā ik gadu apbedi apmēram tūkstoši, par kuru mūža dusu piederīgie neparūpējas. Brāļu kapos. Parasti arī dzīvī tie bijuši vientuļi cilvēki. Bet, lūk, starp urnām — urna ar divgadīgas meitenes pišļiem... Viņu arī neviens nav paņēmis... Krematorijas darbinieki

stāsta, ka tādu gadījumu kļūst arvien vairāk.

Laikrakstos reizēm lasāmi materiāli par zēlsirdības māsas invalides bedīgo stāvokli, par visu aizmirstu kroplu «ajgāni», veciņu bez pajumtes, ubagu veciņu, bērnu, kurš sapņo par mātes siltumu... Dažādi likteņi. Uztrauktie lasītāji steidzīgi piedāvā savu palīdzību. Bet par visiem, kam tā ir nepieciešama, taču laikrakstā neuzrakstīsi. Cilvēki, nāciet pie saprašanas, kļūstiet labāki viens pret otru! Biežāk par visu ir vajadzīgi silti vārdi, mīriņš, līdzjūtība, saprašana, bet nevis nauda...

● Pansionātā ieradusies jauna iemītniece...

TASS fotohronika

TV VILNA

10. septembris. 9.00 — Zinas. 9.15 — Reliģijas stunda. 19.25 — Svētdienas rītā. 11.30 — Koncerts. 12.05 — Mūsu valoda. 12.35 — Multiplikācijas filma. 13.25 — Mākslas filma

«Marija Mirabella». 14.30 — Koncerts «Mūsu vasaras ritmi». 15.05 — Nedēļas panorāma (polu val.). 15.35 — Televīzijas uzvedums. A. Skema. «Atmoda». 16.25 — Koncerts. 16.35 — Televīzijas izrādes turpinājums. 17.35 — Koncerts. 17.45 — Televīzijas uzveduma turpinājums. Kinožurnāls. 19.05 — Zinas. 19.10 —

18.20 — Kultūras vēsture. 18.55 — Ziņas krievu val. 19.15 — «Vernisāža». 20.00 — Dokumentālās filmas. 20.30 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Panorāma». 21.35 — Lietuvas PSR Tautas skatuves māksliniece Ona Knapkite. 22.35 — Zinas.

LENNINA KAROGS

● MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

● REDAKCIJAS TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrārūnīciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tipogrāfijā (Daugavpīlī, Valkas ielā 1). Izdevniecība tipogrāfijā (Daugavpīlī, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums «Леннина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 421 eksemplārs (latviešu valodā — 10 132 eks., krievu valodā — 4 289 eks.). Indekss 68169. Pas. 1116.